

ΤΑ ΕΝ ΚΛΩΒΟΙΣ ΠΤΗΝΑ ¹

Ο ΦΛΩΡΟΣ

Ἡ χλωρίς *Loxia chloris*.

Κατὰ τὸ ἀνάστημα εἶναι ὀλίγον μεγαλειτέρα τοῦ σπίνου ἔχουσα μῆκος 16 ὑφεκατομέτρων, ῥάμφορ ἰσχυρὸν κωνικοῦ σχήματος. Κατὰ τὸ χρῶμα τὸ μὲν ἀνώτερον τοῦ σώματος εἶναι πράσινον ἐλαίας, ὁ αὐχὴν καὶ τὸ στήθος κίτρινα, τὰ πτερὰ τῶν πτερυγίων ὑπομέλανα, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα κίτρινα· τὰ τέσσαρα ἐξωτερικὰ πτερὰ τῆς οὐράς κίτρινα ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τοῦ μέσου, μελανόλευκα δὲ κατὰ τὸ λοιπὸν.

Ἡ θήλεια εἶναι μικροτέρα καὶ διαφέρει προσέτι τοῦ ἄρρενος ἐκ τοῦ πρασίνου ὑπομέλανος χρώματος κατὰ τὴν ῥάχιν, τεφρόχρου δὲ μᾶλλον ἢ κίτρινοπρασίνου ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς κοιλίας. Αἱ νεαραὶ ἔχουσιν ἐπιμήκεις βαθυτέρου χρώματος γραμμὰς εἰς τὰ ἀνώτερα καὶ κατώτερα μέρη τοῦ σώματος.

Ἡ χλωρίς βιοῖ πλήν τῶν ὑπερβορείων χωρῶν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς μέγα μέρος τῆς Ἀσίας.

Ἐν θέρει βιοῖ εἰς τὰ ἄκρα τῶν δασῶν, τὰ πεδία καὶ κοιλάδας τὰς τεμνομένας ὑπὸ δένδρων, καὶ εἰς τοὺς κήπους τοὺς συνεχόμενους μετὰ τῶν κατοικιῶν. Ταξιδεύει καὶ ἀποδημεῖ περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους· αἱ κατὰ τὸν χειμῶνα εὐρισκόμεναι παρ' ἡμῖν, βεβαιότατα διαρκοῦντος τοῦ θέρους ἐνδιαιτῶνται ὀλίγον τι βορειότερον ἡμῶν. Κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐκδρομῶν συνοῦνται κατ' ἀγέλας πολυαριθμούς, συνήθως μετὰ τῶν σπίνων.

Τίττει κατ' ἐλάχιστον δις τοῦ ἔτους συγνάκις δὲ καὶ τρίς, ἥτοι τὴν πρώτην περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου, τὴν δευτέραν περὶ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου, καὶ τὴν τρίτην, ὅταν καὶ ἐκ τρίτου τίττει, περὶ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου.

Ἡ νεοττία αὐτῆς ἀρκετὰ τεχνέντως κατασκευασμένη τοποθετεῖται εἰς δικρανῶδεις κλάδους, συνήθως μάλιστα εἰς αἰμασίαν ἢ πυκνὴν βάτον. Ἡ θήλεια κτίζει ταύτην ἐξωτερικῶς διὰ βρύων, ξηρὰς χλόης καὶ στρωννύει ἐσωτερικῶς διὰ πτερῶν, ἐρίων καὶ τριχῶν, τοῦ ἄρρενος ἐλάχιστα βοηθοῦντος ταύτην. Τίττει 5—6 ὡὰ λευκοπράσινα φέροντα κηλίδας ἐρυθράς. Κατὰ τὴν ἐπώασιν διαρκοῦσαν δεκατέσσαρας ἡμέρας, ὁ ἄρρην φροντίζει περὶ τῆς διατροφῆς τῆς συντρόφου του. Μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν οἱ νεοσσοὶ ἀνατρέφονται ὑπὸ τῶν γονέων των διὰ κόκκων μαλακυνθέντων ἐν τῷ προλόβῳ αὐτῶν, ὅταν δὲ ἀρχίσωσι νὰ ἐνδυναμώνωνται διὰ ξηρῶν κόκκων.

Μόλις οἱ νεοσοὶ κατασταθῶσιν ἱκανοὶ νὰ ζήσωσι μόνον, ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐγκαταλείπουσιν αὐτούς, ὅπως ἐπαναρχίσωσι νέαν νεοττίαν. Συλλαμβανόμενοι μετὰ τῶν νεοσσῶν ἐξακολουθοῦσιν, ὡς καὶ ἡ καρδερίνα, νὰ τρέφωσι τοὺς νεοσσούς καὶ ἐν τῷ κλωβῷ.

Ἐλεύθεροι, ὡς καὶ ἐν κλωβῷ, τρέφονται ἐκ παντός εἶδους κόκκων, κέγγρου, κανάθειας, τοὺς τελευταίους τοῦτους μάλιστα πρέπει νὰ μὴ δίδῃ τις ἐν ἀφθονίᾳ, ἂν θέλῃ νὰ προφυλάττῃ τὴν ὑγείαν αὐτῶν. Τὴν τροφὴν ταύτην ποικιλίλουσι διὰ θριδάκων.

Οἱ νεοσοὶ ἀνατρέφονται διὰ μίγματος τετραουσιμένων κόκκων κανάθειας, ξηροῦ ἀλεσμένου ἄρτου καὶ ἀρακίδος, πάντων βραχέντων, ὅπως ἀποτελέσωσι ζύμην λιπαράν.

Συλλαμβάνονται διὰ δικτύων καὶ ἰσοβεργῶν.

Αἱ χλωρίδες τίττουσι καὶ ἐν κλωβῷ. Οἱ πτηνοτρόφοι, ὠφελούμενοι τῆς ιδιότητος αὐτῶν ταύτης, συζευγνύουσι τοὺς ἄρρενας μετὰ θηλειῶν καναρινίων.

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΡΩΜΑΝΟΣ

Κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 24 μαρτίου τοῦ ἔτους τούτου ἀπέθνησκεν αἰφνιδίως ἐν τῷ σπουδαστηρίου του, ἐν Κερκύρᾳ, ὁ γυμνασιάρχης τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ εἰς ἐκ τῶν διαπρεπεστάτων λογίων τῆς πατρίδος, ὁ Ἰωάννης Α. Ρωμανός. Ὁ θάνατός του ὑπῆρξεν ἀνώδυνος· οἱ οἰκεῖοί του εὖρον αὐτὸν νεκρὸν καὶ παρ' αὐτῷ τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐμελέτα! Ἦτο πενήτηντα καὶ ἕξ ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, γεννηθεὶς τῇ 2 μαρτίου 1836.

Ὁ Ρωμανός εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν Κερκυραῖος λόγιος. Ὅχι μόνον ἐν Κερκύρᾳ ἐγεννήθη, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, καὶ μόνον ἐκεῖ, ἐπαίδευσθη, ἐκεῖ δὲ καὶ ἐδίδαξε. Σπανιώτατα δὲ ἀπεδήμησε καὶ σχεδὸν μόνον ὅταν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων ἤθελεν ἐνίοτε νὰ ἐπισκεφθῇ χάριν ἱστοριογραφικῶν ἐρευνῶν τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ἰταλίας. Ἀπέθανεν ἄγαμος, τὴν δὲ στοργὴν του πᾶσαν συνεκέντρωσεν εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, τὰς ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὑπὲρ ὧν ἐμερίμνησεν ὅσον ἦτο εἰς αὐτὸν δυνατόν, φιλόστοργος γενόμενος ὅσον ἦτο καὶ φιλόπονος καὶ φιλεπιστήμων.

Εἶχε δὲ ὁ Ρωμανός ὄχι μόνον νοῦν δεξιὸν καὶ ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ μεγάλην καὶ ἀσυνήθη, ἀλλὰ καὶ σπανίαν χαρακτῆρος εὐγένειαν, ἣν παρεσκευάσεν εἰς αὐτὸν καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ ἀνατροφή. Διὰ τοῦτο ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἀπολαυστικὴ ἢ πρὸς τὸν Ἰωμανὸν ἐπικοινωνία καὶ αἰσθησὶν ἐνεποίει εἰς τὸν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνοῦντα καὶ τῶν γνώσεων τοῦ ἀν-